Winkler Lajos

ÜNNEPELJÜNK!

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 48. szám, 2017. december 1.

December elején mindig újra előjön a kérdés: a Mikulást, a jótékonykodó, délről származó mírai püspököt vagy a rénszarvasszánon északról érkező Télapót ünnepeljük. A felvetés legalább annyira megosztja az embereket, mint a nyelvészek finnugor–török vitája. A klerikális hagyományhoz leginkább a kereskedők, elsősorban az édesipariak ragaszkodnak. (Egy hónapon belül kétszer lehet ajándékvásárt rendezni!) A Mikulás-figurák zöme már november elején megjelenik az üzletek polcain, röviddel a halottak napi mécsesek és gyertyák után. Az ügyesebbje még azt is kitalálta, hogyan lehet a húsvéti csoki tapsifüleseket főpapi díszbe öltöztetni: hosszú fülüket jól beborítja a püspöksüveg.

Úgy tűnik, hogy mostanában egy újabb „déli” szokás kialakulásának lehetünk tanúi. Egy kiszivárgott Emmi-rendeletterv szerint a jövőben ételosztásra területfoglalási engedélyt csak hivatalos állami, önkormányzati és egyházi szervek adhatnak. Nos, a II. világháború idején – takarékossági okokból – az olasz kormány megtiltotta a polgároknak hagyományos karácsonyi csemegéjük, a panettone sütését. Természetesen sokan megpróbálták kijátszani a hatóságok éberségét, de ez nem mindenkinek sikerült. Hatalmas mennyiségű kuglófot koboztak el, végül, hogy tönkre ne menjen, úgy döntöttek, hogy a hivatalos szervek ezt a rászorulók: az idősotthonok lakói között osztják szét, akik ezért a váratlan adományért hálásak voltak fasiszta jótevőiknek.